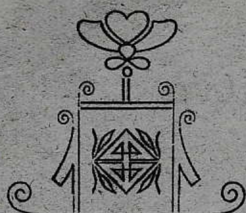
Broj istisaka iznosi 11.000

Naša Gospa Lurdska

Br. 12.

Mjesečno ilustrirano glasilo
Majke Božje Lurdske.

„Po Mariji k Isusu!“

Dozvolom crkvenoga i redovničkoga starješinstva.
Odgovorni urednik:
O. Bernardin Škrivanić, Provinc.

Cijena za čitavu godinu 1 kruna.

Rukopise i pretplatu treba slati
Ocu Bernardinu, Provincijalu kapucinâ.
RIJEKA.

Kat. tiskovno društvo. Rijeka.

Dopisi Uredništva.

ZAGREB. — *I. B.* Ne bojte se! Omot će našega glasnika ostat isti i u buduće. I mi smo uvjereni, da bi nas polovina naših predplatnika propela, kad bi ga promijenili. «*Kud ćete ljepšega i ugodnijega omota — upitao me je u čudu jedan naš revni povjerenik u Dalmaciji — nego li onaj, koji sada resi vaš listić?*» Ponovno vam dakle velimo, da se niti najmanje ne uznemirujete, kao da bi mi tobože promijenili omot; on je i previše omilio našim pretplatnicima, a i nama, da bi ga trebovalo mjenjati...

SISAK. — *P. J.* Neustrašivo samo napred! Ne obazirite se na prigovore i poteškoće. Katolik, koji u sadanje vrijeme mirno gleda, kako na stotine njegovih sugragjana gubi vjeru, a ne nastoji da spasi ono, što se spasiti dade — nije dostojan takova imena.

SARAJEVO. — *A. P.* Ne samo, da nam nije žao, što ste nas upozorili na pogrješku, nego Vam od srca zahvaljujemo. Mi žarko želimo, da bi nas svi naši pretplatnici i čitatelji, koji opaze kakovu netačnost u *otpremanju,* odmah na nju upozorili, da je uzmognemo čim prije popraviti; tako u. pr. *netom tko ne primi do 15 ili do 18 svakoga mjeseca «N. G. L.» neka je bez oklijevanje ište od Uredništva.*

SPLJET. — *K. R.* Nijesam se nikad nadao, da tako trpite od... znatiželjnosti... Želite dakle znati koliko smo raspačali: **„Vjenčića..“** Ni manje nit više od **18.000.** Još preostaje u zalihi par tisuća, a tad ćemo se pobrinuti za izdanje, kojemu ćemo po mogućnosti udariti isto tako nisku cijenu, premda će sadržajem i vanjštinom nadvisivati prva izdanja. Da ste mi zdravo! Pozdrav ovoj našoj *koloniji!...*

BLATO. — *J. A.* Vama ne velimo drugo, nego Vam obećajemo, da ćemo Vas se pred divnim našim kipom mile Gospe Lurdske sjetiti bar jednom *Zdravomarijom* e da Vam Ona nagradi trud, koji ste uložili šireći Njezinu slavu...

OSIJEK. — *S. P.* Hodočašće sigurno kreće, Sve su *Vaše bojazni bez temelja,* ne treba Vam se dakle više zato brinuti. Radije si nagjite dva tri suputnika... Oko programa i drugih potrebština, mi već od povratka našega iz Lurda svojski radimo.

OMIŠ. — *A. Škr....* Svakiput, kad primiš «*N. G. L.*» nastoj je pred čitavom obitelji razgovijetno i glasno pročitati, tim ćeš me u velike zadužiti....

Darovi za Crkvu:

M. Bukitić 1 kr. 60 fil. - Marija Živić 2 kr. - Luka Marković 70 fil. - Bara Galović 1 kr. - Marija Vincetić 1 kr. - Pavao Strunje 20 fil. - Gjurja Dorić 20 fil. - N. N. 1 kr. - Marija Šunić 1 kr. - Franjo Branković 1 kr. - Eva Milošević i kr. - Luka Šunić 1 kr. 20 fil. - Ruža N. 40 fil. - Terezija N. 20 fil. - Ana Živić 40 fil. - Bara Lučić 60 fil. - Sofija N. 40 fil. - Franja Rakitić 1 kr. - Tonka Živić 20 fil. - Terezija Civić 20 fil. - Gjuro Benaković 2 kr. - Luka Rakitić 70 fil. - Gjuro N. 1 kr. - Magdalena Nikolić 1 kr. - Bara Nikolić 40 fil. - Ruža Rakitić 20 fil. - Marija N. 20 fil. - Katarina Živič 20 fil. - Anfun N. 20 fil. - Elisabeta Djaković 20 fil. - Eva i Ana Živić 40 fil. - Nikola Brendić 2 kr. - Obitelj Živić 1 kr. Jelka Kladašić 1 kr. - Kata Galović 60 fil. - Simun Lučić 2 kr. - Marija Dorić 20 fil. - Magdalena Marković 1 kr. 20 fil. Marija Lučić 60 fil. - Katarina Rakitić 40 fil. - Marko Čajo 1 kr. - Antun Lučić 1 kr. - Eva Hotilović 10 iil. - Franjica Benaković 50 fil - Valentin N. 1 kr. - Nikola Gabrić 1 kr. - Luka Živković 1 kr. - Ivan Nikolić 2 kr. - Josip i Marija N. 2 kr. - Josip N. 1 kr. - Marija N. 1 kr. - Ana Lučić 20 fil. - Luka Dorić 1 kr. - Agata N. 20 fil. - Marija N. 20 fil. - Božica Matić 10 fil. Marija Lačić 20 fil. - Ana N. 10 fil.

Ovi svi iz *Sikirevca Jaruga.*

Geculin Zora sakupila *3 kr.* - Treliani 1 kr. - Antoniazzo 3 kr. - Saurović G. 2 kr. - K. Simčić 2 kr. - K. Notalil 2 kr. - F. Selić 4 kr. - M. Skrlić 1 kr. - M. Furbas 1 kr. - A. Rolić 2 kr. - Em. Sorko 5 kr. - E. Vozila 1 kr. - M. Širola 5 kr. - P. Katalinić 5 kr. - A. Dogan 5 kr. - Tujević 1 kr. - Mandić 1 kr. - Vrh 2 kr. - Veselić 3 kr. - Obitelj Marušić 4 kr. - Obitelj Srničić 15 kr. - M. Serdoc 10 kr. - I. Žić 5 kr. - Velić 2 kr. - M. Tursch 1 kr. - F. Fardas 1 kr. - M. Porotonjo 2. kr. - Ana i Marija Sestre Geng daruju Mariji 5 kr. - Vargić Katica sakupila u Bošnjacima 15 kr. - Derdić Božo 15 kr. - A. Vičević 5 kr. - M. Fovarović 1 kr. - F. Fakšić 2 kr. - I. Bolić 2 kr. - M. Tomasović 2 kr. - *M. Šijonović* 2 kr. - *M. Mantić* 3 kr. - *K. Mikelić* 1 kr. - F. Blažić 1 kr. - M. Križ 5 kr. - M. Vitacik 5 kr. - Obitelj Polonio Balbi 1 kr. - Fr. Grgurin 2 kr. - Obitelj Mihelić 2 kr. Obitelj Vidnević 2 k. -

Vicko Radoševič, Novigrad kod Zadra 100 kr. - Kuratni Ured u Valumu (Cres) sakupio 40 kr. - Katarina Špe-

har, Ogulin 2 kr. - Petar Matutina Pag. 5 kr. - Filip Habulin, Bedekovčina 2 kr. - Amalija Gorički, Bedekovčina 2 kr. Cecilija i Klara Glumpak, Bedekovčina 2 kr. - Mihalj i Marija Trojko 2 kr. - Marija Ujlaki 2 kr. - Terezija Szabol 2 kr. - Družtvo sv. Krunice, Kotoriba 4 kr. - Bara Kovačić 7 kr. - Amalija Mlinarić 20 kr. - Petar Glovaš Antin, Drinovci 2 kr. - Petar Čalina Ivanov, Drinovci 2 kr. - Nikola Tomo Peruš, Drinovci 2 kr. . Fr. Vjenceslav Bašić, Drinovci 2 kr. - Marija Ljubičić, Drinovci 2 kr. Stjepan Veselinović 5 kr. - M. Požar Drinovci 2 kr. - A. Krajačić, Drinovci 2 kr. - A. Vidić, Drinovci 2 kr. - M. Pahar, Drinovci 2 kr. - A. Zorko, Drinovci 2 kr. - A. Kos, Drinovci 2 kr. - J. Majetić, Drinovci 2 kr. - Šime Krizmanić 2 kr. - Dor. Lončarić 2 kr. - A. Budimir 4 kr. - Klementina Koharić 7 kr. - Stjepan Lekić 2 kr. - Žiga Majtanić 2 kr. - A. Kavedžić 2 kr. - A. Benigar 20 kr. - Obitelj Relić, Zagreb 2 kr. - Fr. Ljudevit Brušić, Krk 8 kr. - Antun i Marija Fuš 2 kr. - Bolta i Marija Smrk 2 kr. - Katarina Tišler 2 kr. - Magdalena Sziladi 2 kr. - Stjepan i Marija Keček 2 kr. - Magdalena Smrk 2 kr. - Frater Mari 2 kr. - L. Vlaić 2 kr. - N. N. Drinovci 2 kr. - N. N. Drinovci 2 kr. - N. N. Drinovci 2 kr. - N. N. Drinovci 2 kr. - Nikola Barišić pok. Petra 2 kr. - Judita Barišić pok. Ivana 2 kr. - A. Kezele 3 kr. - M. Špoljar 5 kr. - M. Svalina 2 kr. C. Faleoni 3 kr. - J. Faleoni 3 kr. - D. Lončarić 2 kr. - A. Postonjski 2 kr. - A. Vidiček 2 kr. - Stjepan Gaži, Peteranec 2 kr. - A. Gašpert za primljenu milost 10 kr. M. N. bolesnica 5 kr. - Radojica Šot 3 kr. - J. Mučenić 2 kr. Rudolf Ruda 4 kr. - A. Udović 10 kr. - Dr. Trinajstić, Pazin 7 kr.

Fra Vinko Milčetić u Velom Lošinju sakupio za gradnju Crkve 152 kr. od slijedećih osoba;

Ivka Busanić 2 kr. - Angjela ud. Juričić 2 kr. - Marija Antončić 2 kr. - Antonija Šimičić 4 kr. - Nikolina Šimičić 2 kr. - I. E. i M. R. 2 kr. - Marija ud. Graboš 2 kr. - Antica Budinić 2 kr. - Antica Karamanić 2 kr. - Letić Marija Graboš 2 kr. - A. L. 2 kr. - Marija Letić 2 kr. - Antun Šimičić 2 kr. - Marija Budinić 2 kr. - Nikolina Budinić 2 kr. Luce Antončić 2 kr. - Mare i Šimun Stuparić 2 kr. - Marija Budinić 2 kr. - Jelena Letić 2 kr. - Jelena ud. Stuparić 5 kr Anka Modeneze 2 kr. - Gavde i Marija Baričević 4 kr. - Kata Budinić 2 kr. - Ivica Berečić 2 kr. - Kvirina Lazarić 2 kr. - Ivanica Kumičić 2 kr. - Jela Baričević 2 kr. - Marija ud. Usigović 2 kr. - Roža Budinić 3 kr. - Antica Babić 2 kr. - Ivan Ljubetić 2 kr. - Dumica Busanić 2 kr,. Marija Ragusin 2 kr.

Marija Antončić 2 kr. - Zorica Sutora 2 kr. - Katarina Letić 2 kr. - Antica ud. Busanić 4 kr. - Ivan Maračić 2 kr. - Jelena Belanić 2 kr. - Sestre Budinić 5 kr. - Katarina Ragusin 2 kr. - Marija Jakovčić 2 kr. - Marija Busanić 2 kr. - Matijo Busanić 2 kr. - Jelena Baričević 2 kr. - Marija Babić 2 kr. - Ana Budua 3 kr. - Filomena Antončić 3 kr. Šimun Baričević 2 kr. - Ana Duhović 2 kr. - Marija Stuparić 2 kr. - Jela Šimičić 2 kr. - Ivanica ud. Letić 2 kr. - Dumica Baričević 2 kr. - O. Jerko Jurišić 2 kr. - Anka Letić 2 kr. - Štefanija Antončić 2 kr. - Mare ud. Vukašić 2 kr. - Ivka Budinić 2 kr. - Angjela Karamanić 2 kr. - Matilda Stuparić 2 kr. - Jelena Petrina 2 kr. - Marija Antončić 2 kr. - Dumica Busanić 2 kr. - Nikolina Baričević 2 kr. - Ivan Vukošić 2 kr, - O. Vice Milčetić 3 kr. - Ana Stefić 2 kr. - I. Depeder 5 kr. - Obitelj Vukelić 5 kr. Janez Karlin žup. 20 kr. - I. Petović 3 kr. - Fr. Čolić 5 kr. - T, Lachmar 10 kr.

M. Palmić; M. Muškardin; G. Neretić; M. Badurina; T. Butković; I. Badurina; K. Lazarić; J. Brnabić; A. Voqanić; D. Muškardin; K. Benvin; K. Kučić; D. Kamalić; Fr. Krivičić; A. Krivičić; K. Krivičik; K. Muškardid; M. Muškardin; Fr. Krivičić; M. Krivičić; D. Dlačić; M. Dlačić; Fr. Dlačik; A. Pavlović; A. Galović; D. Petrović; M. Vidik; M. Vidik; Fr. Desanti; D. Desanti; M. Anelić; T. Matejčik; Fr. Ružić; A. Markolinčić; Stj. Zardić; A. Živoder; E. Šidrak; B. Vraneš; F. Mustač; M. Cipruš; M. Sečkar; B. Sečkar; A. Miloš; G. Pirnat; A. Ruszinov; K. Ruszinov; K. Domonka; A. S. na čast M. B. L. za jednu veliku potrebitu milost. Svi ovi darovaše po 2 K.

K. Čikovik 5 kr. — S. Lovrenčik 4 kr. — Fr. Šimček 4 kr. — A. Šimek 7 kr. — D. Kuštrić 3 kr. — M. Plentaj 4 kr. — I. Puž 3 kr. — M. Jamarišak 5 kr. — P. Mostarac 2 kr. — V. Šoch 5 kr. — A. Čorić 5 kr. — Obiteij Celebrini 10 kruna.

Velešt. gja. *B. Kodruja*, daje 200 kr. da postane *„utemeljiteljicom“* naše nove Crkve. Poveli se i drugi za njom!!

N. N. iz Dalmacije, da ispuni zavjet 50 kr.; M. Padavić 6. Bogović 5 kr., A. Bogešić 20 kr. 80 f., Kovačić žup. 10 kr., I. Paklić 7 kr., G. Krivičić 5 kr., D. J. Jurjenić 5 kr., J. Kristić i opet 20 kr., M. Šuštar 10 kr., A. Lorenc 10 kr., T. Pletz 5 kr., Tereza Faić za „Zlatno Srce“ 50 kr., A. Sporiš 5 kr., A. Grabovac 5 kr., Fr. Xav. Tadić žup. 10 kr., Z. Mauher 4 kr., M. Kanoti 6 kr. 40 f., M. Jakovac 5 kr. (u markama), I. Gallian 10 kr., Dr. Luka Vitezić kan. želi postati utemeljitelj i daruje 50 kr. (po drugiput), A. Koltay 10 kr. A. Gregorić 4 kr.,

A. Lenac 7 kr., F. Dvornik 30 kr., A Vukelić 20 kr., Ivan i Agneza 10 kr., O. Kršić guardian 10 kr., M. Laginja i A. Barlovik svaki po 5 kr., K. Šušković 3 kr., A. Piskulić 3 kr., R. Šurbek 3 kr., K. Ivačević sakupila 3 kr., Dr. Balto 5 kr., Velč. župnik u Sunji sakupio 3 kr., J. Magjarošič 3 kr., M. Soldat 4 kr. 60 f., Franjo Sablić H. P. D. 109 kr 20 f., B. J. 3 kr., D. N. Zlovečera 4 kr., K. Mastrović p. Mariju 5 kr., L. Žiljar 3 kr., J. Koruza 5 kr., I. M- župnik 50 kr., K. Sekeč 5 kr., M. Mašina sabrao 3 kr., Ivan Kliček sakupio 6 k.

Pred samim hodočašćem sakupilo se u Bobovišću trudom don V. Galetića te Fr, Lelendine *115 kr.* za našu novu crkvu Izmed darovatelja ovi su dionici 260 sv. Misa kg. darovaše po 2 kr.: P. Gligo, T. Domić, M. Kirigić, M. Domić, V. Sekal, L. Marangunić, M. Jurač, Fr. Lebedina, E. Kozulić, M. Popić, O. Polavršić, O. Pavlović, V. Lučić, K. Sekul, S. Radić, i Jure Škr...!

Svi ostali darovaše po 1 kr. na čemu im ovdje budi rečena najiskrenija zahvala.

Slijedeći darovaše po 2 kr. da budu dionici 260 sv. Misa: E. Lukan, M. Spišić, A. Žmak, J. Zmak, K. Žic, A. Perčić, M. Vitas, J. Radić, St. Polić, M. Bruketa. M. Faničić, K. Sokolić, V. Blažević, Fr. Gašparović, I. Štiglić, F. Štiglić, M. Štiglić, M. Marinović, Fr. Belulović (20 kr.) V. Ugrin, V. Potočnjak, A. Kušer. A. Bogdanović, E. Magjarić, A. Petrović, K. Kovačić' Frančić, O. Franfuris, A. Spaić, A. Salaj, B. Cetina, F. Krivičić, K. Krivičić, A. Krivičić, A. Krivičić, K. Muskardin, M. Krivičić, A. Galović, Fr. Krivičić, M. Krivičić, Fr. Dlačić, M. Dlačić, M. Vidià, D. Petrović. A. Pavlović, Fr. Desanti, M. Rabagjija, M. Pervenza, T. Rade, M. Postić, F. Milačić, M. Frančišković, F. Prstenčić. F. Tošić, M. Grego, K. Živić, A. Pilepić, K. Franki, L. Mihovilović, F. Maričić, M. Ferlan, I. Sabljak. B. Donelli. S. Mikoč, Fr. Harvalik, M. Turndić, F. Turndić, M. Korvljević, K. Šljerac, M. Gajdanić. D. Katarinčić, M. Vidulić. A. Radoslović, M. Martinčić, A. Radoslović, M. Martinčić, A. Sokolovska, G. Fruk. K. Šafar, M. Fus, G. Habulina, M. Novosel, Ž. Grgić, M. Bilan, C. Stanković, A. Baloković, Fr. Birović, S. Atvalić. A. Škrbec, J. Drljo, D. Klinger, M. Srok, J. Dorčić, V. Pasgual, P. Klić, St. Božičević. St. Frančoj, K. Havajić, F. Havajć, A. Grabovac, A. Pustina, Lj. Dobranić, K. Salvec, J. Štefanac, F. Stefanac, M. Godinić, A. Gregorić, Obitelj Gregorić, Obitelj-Zderlić' K. Juretić, A. Vukelić, M. Korbec, M. Bogdanović, Obitelj Grgić, G. Žakić, M. Šimunović, M. Vlahović, A. Cvetković, T. Magjer, V. Stengl, M. Kostincer, M. Cizel, A. Gašpert (3 kr.), P. Žuljević, T. Pirc, M. Bakulič, R. Grgić, J. Magjerkin, A. Eve-

Godina I. RIJEKA, dne 8. prosinca 1908. Br. 12

NAŠA

GOSPA LURDSKA

Urednik i izdavatelj: **O. Bernardin Škrivanić**, Provincijal.

Našoj Gospi Lurdskoj

1858-1908.

Spjevao: **Don Ante Peroš.**

Poći ću da vidim ono
veliko vigjenje (Iz. 33).

„U Lurd! — K tom novom **[Solimu,**
K toj vječnoj **Tabor-gori,**
K toj dvadesetog stoljeća
Rumenoj, sjajnoj Zori;
Tom novovjekom **Edenu:**
Pod Masabjelsku hrid,
Gdje Pirenejskoj Djevici
Uz romon bistre Gave
Bezbrojna mnoštva pjevaju
Hosana, *časti, slave,*
S pozorjâ blažeć velebnih
I duh i sluh i vid!“

Bezboštva, vjerskog nehaja
U crno ovo doba,
Čitavi skoro narodi
Kad stenju poput roba,
Otkle taj poziv čudesni
Nebeski kao glas?
Ah, čujem! — To nad Lur- *[desom*
Slatki su glasi oni,
Kojim već od pô stoljeća
Naroda milijoni
Grješnome ljudstvu javljaju,
Da mu se javi spas;

Stoljeća skoro dvadeset
Krst časni Božjeg Sina
Slavnu da slavi pobjedu
Nad žezlom kralja tminâ,
Gdje sv'jet već pune vjekove
Čamio zakovan!

Nu što? — Zar opet Kršćanstvo
Staroga dopa vaja,
Vjek nove da mu objave,
Adskog na ustuk zmaja,
U spasa znak, ne pominju
Taj velji Krstov dan?

Vjekovi ginu. — Pod nekom,
Ko ono stokrat prije,
Unakrst sv'jeta nemili
Krvavi boj se bije:
Tko će da koga nadvlada?
Krst pakô, pakô l' Krst?
Bog zna! — No On, što od vjeka
Stvor svaki od zla brani,
Takmacu ljutom na volju,
Ustegnut da se kani
Izbranom svome narodu
Pomoći svoje prst!?

Čuj gle! Na tihoj osami
Otkle ta čudna huka?
Van sebe ono djevojče
Tu ispred onog kuka?
Sred one špilje vanredni
Blistava svjetla zrak?
U Lurdu, srcu Francuske,
Na hridi Masabjela
Uboga mala Bernarda
U pola dana bjela,
Ko Ivan već na Patmosu,
Veliki vidja znak!

Ljepša od sunca sjajenog,
Od rane zore mladja,
Čišća od snjega najčišćeg,
Medene kaplje sladja,
S kraj na kraj Božjeg stvo-
Najdraži neba dar; [renja
Do peta snježnih haljina,
Plavetna do tla pasa,
O rukû s čistom s ružama
Na nogu zlatna krasa,
Marija *zemlji objavlja*
Milina svojih čar!

O čudnoj «bjeloj Prikazi"
Hitri se šire glasi;
Dan na dan Gavi čeljad se
Ljuljaju kao klasi,
Naživljim prate pozorom
Nenadni pohod taj.
A «ljepa Gospe" za milost
Nastavlja čudno djelo,
Nalik na **ribnjak Silojski**
Čudesno stvara vrelo:
Čudesa silom proslavlja
Neznani do sad kraj.

A dalji puk? A Francuska?
Na takvu moć i slavu
Bezgrješnoj Djevi k nogama
Ponosnu svija glavu;
S ljubavi, hara, divan joj
Za hramom diže hram.
A dalji svjet? A Evropa?
A ini svjeta puci?
Uzdanim hrle korakom
K toj novoj spasa luci,
S bezčinja da im otkloni
Božanskog gnjeva plam!...

Po vjeka minu. — Paklene
Ko nikad eto čete,
Da u svom divljem bjesnilu
Gospodji Lurdskoj smete
Pet puta deset godina
Svečani slave god.
A ipak!? — Eno bistrije
Vesela hiti Gava;
Glasnije Lurdom odljega
Gospina moć i slava;
K Francuskoj hrli brojniji
No ikad ljudski rod;

Zar sumnjaš? A ti slobodno
Do bjela sagji Lurda,
Pred kîm, ko trska na vjetru,
Hulnika drhće furda,
Prokletih svojih osnova
Promašen videć cilj.
Tu pitaj, slušaj, promatraj
Putnika čete trajne,
Uskrsle mrtve Lazare,
Razmetne sine kajne,
Da ih u živac udariš
Ljuće no leden šilj!

Sam ti, o **„Krsta Bedeme"**
Hrvata dični rode,
U vjere da se nehaju
Tol' divne lišiš zgode,
Da vidiš Onu, najdalji
Što gleda svjet i vjek?
U kolo drugih naroda,
Sretnog se hvataj puta;
Tu ispod Lurdske Gospogje
Kraljevskog možnog skuta
Nepravdi traži pravicu,
Bolesti, grjehu, ljek.

A ti, o Djevo Bezgrješna,
O Lurdska Gospo mila,
Najboljeg neba obilja
S majčinog prospi krila,
Što prosim za se, za vjeru,
Za b'jedni narod moj!
Odrosti bônom djetetu,
Stih svetih što ti talâ,
S razloga tebi poznatih,
Na mjesto s rodnih žala,
Najvećim ne šljê zanosom
Pozdrav i poklon svoj!

Prošnja Neporočnoj . . .

Ljepota i veličajnost dneva 8. prosinca g. 1854. ostat će kroz sve vijekove neizbrisiva u ljetopisima Crkvene povijesti. Vrijeme, da se Bl. Djevica ovjenča najsjajnijim alemom, bijaše nadošlo.

Sto i dvadeset je crkvenih dostojanstvenika okružavalo Stolicu Istine, sa koje Njezin Božanski Utemeljitelj ne prestaje da naučava po Sljedbenicima Prvaka Apoštola. Većina je izmegju njih došla iz najudaljenijih krajeva... Bezbrojne se čete hodočastnika, koje su stigle sa četiri strane svijeta, zgrću u velebnu baziliku sv. Petra.... Već su i same ulice, koje vode u taj najdivniji hram katolički, prepune.... Uza sve to posvuda vlada duboki mir, mramorna tišina i najuzorniji red....

Čas, koji se tako dugo želio, tako neustrpljivo iščekivao, napokon je kucnuo.

Samo se nebo veseli tome času, a čitav je svijet regbi svratio svoju pozornost na Rim i upro svoj pogled u Pija IX. . .

Napokon se usne velikoga Pape maknuše, a čitavom se ogromnom Bazilikom razliježu ove znamenite i svečane riječi: *U čast Presvetoga Trojstva, u slavu i dostojanstvo Bl. Djevice, Majke Božje, za uzvišenje i raširenje katoličke*

vjere, vlašću Našega Gospodina Isusa Krista svetih Apoštola Petra i Pavla i našom izjavljujemo i proglašujemo, da je nauka, kojom se drži, da je Bl. Djevica Marija u prvome svome

Bezgrješna Djevica.

Začeću, milošću i osobitom povlasticom Boga Svemogućega i zaslugama Isusa Hrista, Spasitelja roda ljudskoga — bila sačuvana i oslobogjena od svakoga istočnoga grijeha, objavljena od Boga i da je dosljedno svi vjernici moraju čvrsto i nepokolebivo vjerovati“.

Istodobno zatutnjiše topovi sa Angjeoske kule ; sva zvona zazvoniše i u tren oka sve su kuće bile okićene u ukrašene hiljadama zastava. Neopisivo veselje i radost zavlada čitavim gradom ; svagdje se čuju usklici i povici zanosa i ushita.... Preko 200 milijuna duša rastrkanih po svim krajevima zemlje slavilo je toga dana Prečistu Djevicu.

Marija, Majka Božja i Suspasiteljica roda ljudskoga začeta je bez grijeha istočnoga ! To je nauka, koju svaki kršćanin-katolik mora da nesumljivo i čvrsto vjeruje....

Proglasivši Crkva po ustima svoga Glavara, da je Presveta Djevica bez grijeha Začeta, regbi da joj je rekla : O preslavna, o premilostiva, o moguća i slatka Djevice, ja ću učiniti, da Te svi naraštaji diče i pjevaju Tvoju slavu.... Čitavom ću svijetu od jednoga stožera zemlje do drugoga javiti, da si Ti bez grijeha začeta !

U svim će mojim crkvama moji Svećenici, moji Redovnici i moje Djevice danju i noću slaviti Tvoje Bezgrješno Začeće i svijetom raznositi Slavu i Povlasticu, kojom te kao Majku Božju odlikovalo presveto Trojstvo, ali zato posluhni i i usliši moju molbu : Ti vidiš kako se sa svih strana dižu čitave čete službenika paklenih i Ti čuješ njihove psosti i pogrde ! Digni se o slavna Pobjediteljice svih zabluda i svih opačina.... Dostatno je, da Te neprijatelj spazi i onaj isti čas on će uzmaknuti i posramljen pobjeći.... Pogledaj samo o mila, o blaga, o slatka Djevice Marijo, koliko duša, koje Ti tako srdačno ljubiš i koje je Tvoj Božanski Sin, Isus, smrću Križa otkupio: neprijatelj zavodi i u vječnu propast ruši....

Tvoj i moj neprijatelj neprestano šapće na uši pojedinaca kao i čitavih naroda, da ne ima Boga, da ne opstoji Raj, da je vječnost samo izmišljotina, a Vjera, da je iznašašće ljudsko.... Deh dakle o Zagovornice i Zaštitnice Crkve svete, priteći mi u pomoć! Pomozi mi, da vratim na pravi put zabludjele, da rasplamtim svetom ljubavlju mlake, da učvrstim i obodrim neodlučne e da Te od jednoga do drugoga kraja zemlje najgromkije i najoduševljenije svaki onaj, koji se priznaje mojim članom i svakiput, kad se slavi Blagdan Tvoga Bezgrješnoga Začeća, pozdravi onom toli lijepom, milom, nježnom pučkom molitvicom:

«O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se k Tebi utječemo!»

Valsorim.

DOŠAŠĆE...

Pred nekoliko je dana nastupilo Došašće... *Crkva nam osobitom pažnjom naviješća ovo vrijeme, te nam kao Ivan u Pustinji dovikuje:* **„Pripravite put Gospodinov!“**

Krist, Spasitelj i Otkupitelj naš, On je veselje i radost svijeta, neka nas dakle njegovo Došašće napuni svetim veseljem!...

Došašće nije vrijeme žalosti i togovanja, nego je to više vrijeme sabranosti i bogoljubna veselja...

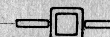
Isus je Spas svijeta... Milost ne dolazi nego u srca, koja su pročišćena pokorom, kao što i ruža ljepše cvijeta u dolinama... **„Činite pokoru“** *govorio je Preteča Isusov...* **„Činite pokoru“**, *— jer se približuju Kraljestvo Božje, dovikuje nam Naš Gospodin...* **„Pokora, pokora, pokora“**... *vapi nam Prečista Djevica u Lurdskoj Spilji. Želimo li mi, da Krist zavlada u našoj Hrvatskoj, našim dušama — tad činimo* **pokoru**...

Ne zapustimo takogjer ni molitve... *Bog ne dolazi i ne stanuje, nego u onim srcima, koji ga pozivlju... mole Mu se... On ne otvara riznice svojih milosti nego onima, koji* kucaju... *Pogjimo stoga pred našega Isusa i pohrlimo Njemu u susret, kao što je učinila sestra Lazarova u Betaniji...*

Pokora i Molitva *oplemenjuju, čiste dušu... Želimo li mi primiti Isusa u Presv. Hostiji u naša srca, tada nastojmo, da je ono čisto, kako se to dolikuje prečistome i neokaljanome* Jaganjcu... *Bog se ne ukazuje nego samo dušama čistim, nevinim, blagim... Takova srca neka stvori u nama Isus za ovo vrijeme* Došašća, *i tad ćemo Mu mi sa sv. Apoštolom Ivanom zavapiti:*

„Dogji, Premili Isuse, dogji!“

Pijo IX. i 8. prosinca g. 1854.

God. 1857. Pijo IX. otide pohoditi u Imol ubožište, koje je on sâm sagradio i predao sestricama Dobrog-Pastira iz Angers-a.

Starješica odmah zabilježi sve potankosti ovoga visokog pohoda. Evo jedne od tih bilježaka: «Razgovarajući se sa sv. Ocem — tako čitamo u njezinom rukopisu — usudih ga se zapitati: Sv. Oče, žarko Vas molim, da bi mi blagoizvoljeli opisati čuvstva, koja ste u svojoj duši osjećali, kad ste čitali, riječi kojima se Presveta Djevica proglašivala bez grijeha začetom?»

„Na taj me nenadani upit sv. Otac milo pogleda te se nasmiješi. Zaustavivši jedan časak svoj ljubezni pogled na meni, reče umilnim glasom:

„Vi sigurno, moja kćerko, mislite, da sam bio zanesen i da mi se je Neokaljana Djevica prikazala u onaj svečani čas?»

„To ne bi, sv. Oče, bilo ništa izvanredna, da se je Prečista Djevica prikazala Vašoj Svetosti, kad ste vi naregjivali čitavom svijetu i svim budućim naraštajima, da njezina posvemašnja čistoća nije bila nikad okaljana ni najmanjom ljagom.

„Sasvim tim ja nijesam imao ni ushićenja ni vigjenja. Ali što sam ja iskusio potvrgjujući i praglašujući dogmu Bezgrješnoga Začeća, *nikakov ljudski jezik ne može toga izreći.*

„Kad sam počeo čitati odluku, osjetih, da je moj glas preslab, a da bi ga čulo ono bezbrojno mnoštvo, koje se strpalo u bazilici (bilo je oko 100.000 osoba). Kad sam došao do riječi potvrde, Bog dade svome namjesniku toliku snagu i takovu vrhunaravnu krepčinu, *da je sva bazilika njime odjekivala.*

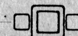
„Tako sam bio dirnut ovom Božjom pomoći — nastavi velikim ganućem sv. Otac — da sam bio prisiljen zaustaviti se jedan čas, *da dadem oduška mojim suzama, koje mi potekoše ni zlice.*

„Potom, dok je Bog navješćivao dogmu po ustima svoga nevrijednoga namjesnika, on dade mome umu tako jasno i opsežno spoznanje pogledom na neprispodobivu čistoću Presvete Djevice, da je moja duša zadubena u dubinu ove spoznaje, koju nikakva riječ ni prispodoba ne može izraziti, bila opojena neizrecivim slastima, — slastima, koje nijesu od ovoga svijeta, koje, čini se, ne ćemo oćutjeti nego u nebu. Nikakva radost, nikakva sreća ovozemna ne će nam nikad moći dati ni blijedu sliku te ugodnosti; **ne bojim se dapače reći, da je trebovala osobita milost namjesniku Isusovu, da ne umre od blaženstva pod utjecajem ovoga spoznanstva i osjećaja neprispodobive ljepotę Neokaljane Marije“.**

Zatim, hoteći, Pijo IX., da ga što bolje razumijemo nastavi:

„Vi ste se osjećali sretnom i presretnom, moja kćeri, na dan vaše prve sv. Pričesti, još sretnijom na dan vaših redovničkih zavjeta. Ja takogjer znam, što je radost od dana moga regjenja za svećenika. E pa dobro! *Sakupimo sve ove radosti u jedno i nadodajmo još sličnih radosti; umnožimo ih bez kraja i konca, da si stvorimo samo jednu radost, pak uza sve to vi ne ćete imati nego slabu sliku onoga, što je Pijo IX. okušao dne 8. prosinca 1854“.*

Povijest Lurdskih Prikazanja.

NASTAVAK.

VIII.
Paklenske navale.

«Dok sam molila — pripovijedala je Bernardica iza četvrtoga Prikazanja svojoj majci — začujem strašne glasove, koji su proizlazili iz nutrašnjosti zemlje te se uz neopisivu huku, urlikanje i žamor gubili u riječici Gavi. Glasovi su bili slični viki i žamoru naroda, kad se ovaj za što važna strastveno i ogorčeno prepire.

Najedanput začuh, kako mi glas, koji se nad svima isticao svojom strahotom i užasom, vanrednom bjesnoćom i ljutinom, dovikuje: **„Spasi se, spasi se!“**

Na ove riječi, koje su naličile prijetnji, «Gospogja» podigne i baci oštar pogled prema strani, odakle je došao glas; na ovaj jednostavni mig «Gospogjin» u tili čas nestade svih glasova, koji se raspršiše na sve četiri strane.»

Kad je ovo, što smo sada naveli, Bernardica ispripovjedila prviput svojoj majci, ova joj, kao ni druge osobe, koje su bile prisutne tome Prikazanju, nikako ne htjedoše vjerovati, jer su bile uvjerene, da se Bernardica vara. Kasnije se ispostavilo, da je ona istinu govorila. Ono, što je pakao bio proti njoj poduzeo, ne bi li je odvratio, da ne ide na Masabjel, nije se više usudio opetovati, nego tek iza 7. travnja, kad je naime pomislio, da je «Gospa» za uvijek [1] ostavila Spilju.

Mi ćemo ovdje navesti samo dva tri dogagjaja i to dakako najvjerodostojnija, e da se vid što je sve pakao kadar poduzeti, samo da uništi djelo Božje.

Djevojka imenom Marija, vrlo skromna i pobožna, dok je jednoga dana molila u Spilji, začu iz nutrašnjosti Spilje tako ugodne i mile glasove, te je pomislila, da su sami angjeoski glasovi. Sjutradan se ista djevojka povrati k Spilji, da izmoli krunicu i sa tajnom željom u srcu, da čuje divne glasove prošloga dana. I doista, netom ona stade moliti, začu krasne glasove, koji su je upravo zanosili... Kad malo po malo, med ove se skladne glasove umješaju ružni, grubi glasovi, koji dovršiše užasnom bukom, vikom i žamorom.

[1]) Prikazanje, koje se zbilo dne 16. srpnja mnogi ugledni Lurdski povjesničari ne ubrajaju med Prikazanja, nego ga smatraju više kao *pohod* sa strane Djevičine maloj Bernardici. Taj smo sud i mi prisvojili.

Tada opet nasta tišina, koju iza par časaka naruši prigušljivo groktanje, divlja vika, slična živinama, koje se izmegju sebe kolju.

Prestrašena time, siromašna djevojka pobjegne glavom bez obzira i nije se za više tjedana povratila k Spilji. Vrijedno, je spomenuti da je Marija uvijek problijedjela i da bi se svakiput tresla, kad bi ovaj slučaj pripovijedala.

Skoro u isto vrijeme neki je čovjek iz sv. Pea hodio prije zore na pazar u Lurd. Kad je stigao pred Spilju, digne šešir te se pobožno prekrs i.

U isti čas ga zaokruži nekakova čudna svjetlost, uslijed koje nije mogao ni naprijed ni nazad. Učini ponovno znak sv. Križa i u isti čas začu silnu tutnjavu... Opet nastade tama, a po zraku se čuli glasovi puni pogrda i proklinjanja, na što se ovaj preplašen povrati natrag kući.

Neki dječak od kakovih 11—12 godina, koji je stanovao uz g. Estrada, jednoga se dana na vrat i na nos, sav prestrašen, povrati kući i kao izvan sebe od straha pade u naručaj majci, kojoj ispripovjedi slijedeće: «Kad sam izišao iz kuće, otidoh sa još nekoliko drugova, da se prošećem blizu Masabjela. Kad sam tamo stigao i iza kako sam se par časaka pomolio pred Spiljom, približim se i ne misleći ni na šta, naslonim glavu na hrid. Ostavši tako naslonjen neko vrijeme slučajno pogledam prema izdubini Spilje, kad opazim, kako prema meni ide neka gospogja, čije su ruke i pô donjega tijela bile sakrivene oblakom, sličnim onome, koji se pokazuje prije oluje. Ona

uprije u mene svoje crne oči te mi se činilo, da će me zgrabiti.

«Odmah pomislih, da je to *sotona*, i ne znajući više, što da radim, pobjegnem.»

Dok je dijete, koje je sada već ostario muž, ovo pripovijedalo, na čitavom je tijelu drhtalo, te se skrivalo med majčino odijelo. To je isto dan pred svoju prvu sv. Pričest isti mladi ale..... pripovijedao sestri g. Estrade, iz čije knjige mi to vadimo.

Neke večeri, kad je općina bila zabranila dolazak k Spilji i opkolila je daskama, više je žena molilo na vrhu glavice Masabjelske. Jedna je od tih žena imala dijete od 4 godine pred sobom, te ga zaokružila rukama. Nitko se nije obazirao na ovo dijete, koje je u ostalom mirno stajalo, bacalo se katkada nožicama i pogledavalo niz Gavu. Najedanput krikne, odijeli se od svoje majke i hodeći uvijek naprijed, mahalo je rukama prema nekom nevidljivom biću. U isti čas svi prestravljeni zavikaše, a majka skoči kao lavica za djetetom te ga zadrži na rubu ponora.

Dijete je tada imalo 4 g. te nije nikako moglo opisati, tko ga je pritezao prema bezdanu.

Uza sva svoja užasna pretvaranja, zastrašivanja i nedjela otac laži ne samo da nije odvratio naroda od Spilje, nego se dapače uslijed toga njegova ljubav još većma rasplamtila, tako te je samo tražio zgodu, kako da iskaže harnost i odanost svojoj dragoj Gospi sa Pećine.

Kao odgovor duhu nečistome na njegova nedjela — narod je samo tražio prigodu, e da iskaže harnost i odanost dragoj Gospi sa Pećine.

Danju se i noću molilo a pjesme se Marijine neprestance razlijegale pred blagoslovljenom Pećinom.

Za ovo je vrijeme Bernardica danomice dolazila k Spilji, ali se nikad nije opetovao prizor, koji se zbio za četvrtoga Prikazanja. Sotona se dobro sjećala oštroga pogleda Djevičina pa se nije usudila uznemirivati Miljenice njene — Bernardice.

* * *

Nakopon nadogje čas, kad se otac laži uvjerio, da su svi njegovi pokušaji i navale nemoćne, da unište djelo Prečiste Djevice. Što je naime on većma nastojao, da potamni slavu bez grijeha Začete, tim je njezina moć bivala očevidnijom.

Zlih prikaza malo po malo stade nestajati, kao što nestaje tame, kad se pomoli na obzorju naše jarko sunce.

Mala Margareta.

Doznavši za ozdravljenje *Margarite Vandenabel* uredništvo se *Naše Gospe Lurdske* obratilo na njezina oca sa molbom, da bi mu poslao nekoje potankosti o ozdravljenju njegove desetgodišnje kćeri Margarite.

Vrijedni se otac rado odazvao našoj molbi te nam upravio slijedeće pismo:

Prečasni Oče!

Nierlè, dne 23. studenoga.

Prema Vašoj želji šaljem Vam fotografiju svoje kćeri Margarite, da se po volji njome poslužite. Budite megjutim uvjereni, da Vam toga ni za što na svijetu ne bih učinio, ali kad se radi o slavi drage Gospe Lurdske, tada to vrlo rado činim. Osim toga vrlo dobro znam, da će to postidjeti neprijatelje naše sv. Vjere, koji tvrde, da ne ima čudesa, pa sam kao kršćanin obvezan, da udovoljim tako plemenitoj želji, kao što je Vaša.

Budući da Vi, prečasni Oče, takogjer želite imati nekoje potankosti o ozdravljenju moje kćeri, evo me, da Vam budem i u tome na ruku. Odmah iza poroda nitko od nas nije opazio, da se djevojčica rodila sa jednom iskrivljenom nogom, ali što se Margarita više razvijala, tim je njezina bolest postajala očevidnijom.

Kad su joj već bile četiri godine, a bolest sve više maha preotimala, poslali smo je k jednoj sestri u Lil, gdje ju je kroz dva mjeseca liječio vrstan specijalista, ali bez ikakova uspjeha. Posljednje smo godine, akoprem siromašni, pokušali s operacijom, ne bi li se kako ispravila noga djevojčice, koja je od dana u dan sve teže hodila.

U to ime obratismo se na doktora Galoa, specijalistu i ravnatelja sanatoriuma u Berk-Plažu. Pošto je ovaj pregledao djevojčicu i izjavio, da bi trebalo, da se noga ispravi, tri do četiri mjeseca njege, ali da bi uza sve to noga

ostala beskorisno udo, odustali smo od toga nauma radi troškova i čekali smo.

Bolest je megjutim kao i prije danomice napredovala. Premda smo na nogu bili postavili posebnu obuću, ipak se svaki korak previjala, tako te smo nakon nekoliko časaka hoda morali djevojčicu nositi na rukama.

Mjeseca srpnja postavismo joj na savjet jednoga liječnika spravu, da se noga učvrsti i ispravi, ako bi bilo moguće. Noga se, poduprta ovom spravom, koja je sizala sve do listova, nije

Margareta Vandenabel.

više savijala, ali se bolest i nadalje potpunoma održala. Prije polaska u Lurd pregleda dr. Ganto-a najsavjesnije nogu djeteta i izda vrlo dostojnu svjedodžbu, koja je kasnije služila da se dokaže istinitost ozdravljenja.

Eto u takovom se stanju nalazilo dijete, kad je otputovalo u Lurd dne 19. kolovoza god. 1908. Pratio ju je njezin dobri župnik i neka susjeda, koja trpi od strašnoga raka. Mimogred spominjem, da je vlč. našem župniku nestalo u Lurdu i posljednjih tragova jedne teške bolesti i

da teškoj rani, koja mu se nalazila na nogama, nema ni traga. Što se tiče djevojčice, koja je više mrtva nego li živa otputovala u Lurd, ona se sada mnogo bolje osjeća te obavlja svoje kućne poslove.

Evo megjutim, što se zbilo u Lurdu! Djevojčica nam pripovijeda, da je već za prvoga kupanja, koje je obavila dne 21. kolovoza u 9 sati, *oćutjela na nozi kao udarce* maloga čekića (bata). Kad se okupala, reče jednoj bolničarki, koja ju je imala obući: **„Ja ne osjećam više nikakove boli u desnoj nozi! . . . Sad ja mogu hoditi i bez sprave. . . .!“**

Budući da poslužnici bolesnikâ nijesu znali od česa djevojčica boluje i kako je nijedan od njih nije poznavao, rekoše joj: »Mi ćemo odmah k tebi doći, megjutim sad postavimo ponovno aparat (spravu)«. Na to djevojčica izigje, a da se na nju nije nitko obazreo. Sjedne zatim na klupu, koja se nalazi pred piscinama i stade moliti svoju krunicu. Tu je nagje njezin župnik, koji se takogjer bio okupao. Margarita mu tada ispripovjedi, što joj se bilo dogodilo.

— *E pa dobro, Margarito — reći će joj župnik — što si kazala Bl. Djevici, kad si se oćutjela zdravom.*

— *Rekla sam Joj: Hvala ti, draga moja Gospo, i iza toga sam izmolila krunicu.*

— A bi li sad mogla poći sa mnom do bolnice?

— Zašto ne bih?... — glasio je odgovor. I doista djevojčica bez ikakve boli i poteškoće dogje u bolnicu. Tu joj bolnički liječnik, okružen od našega župnika i više gospogja, koje svojevoljno dvore bolesnike, svuče bječve (čarape) i na svoje veliko čudo opazi, *da je noga posvema ispravljena. Na mjestu, gdje je nekada bilo središte bolesti, nije bilo ništa drugo vidjeti do li crvenkaste pjege.* Djevojčica je istina još neko vrijeme bila malko spriječena u hodu, ali to je bilo s toga, jer se bila odučila hoditi.

Kad mi se draga moja kćerka povratila iz Lurda, mi smo se sami na svoje oči o svemu osvjedočili lijući suze radosnice rad milosti, koju nam je Bl. Djevica iskazala. Mi smo takogjer opazili, da je nekada bolesna noga poprimila posvema oblik druge zdrave noge, dok je prije odlaska djevojčina u Lurd čovjek nije mogao pogledati od žalosti, tako je bila mršava, slabašna i iskrivljena.

Čitavo je mjesto najvećim slavljem i veseljem proslavilo ovo ozdravljenje. Crkva je bila divno okićena i uvijek vrvila mnoštvom svijeta, koji je sa svih strana bio dohrlio, da iskaže svoju ljubav i zahvalnost milostivoj i moćnoj Djevici Lurdskoj, koja tako velika čudesa tvori u jednome kutiću naše lijepe domovine Francuske...

Ja sam se takogjer sa čitavom svojom obitelji najsrdačnije zahvalio miloj Gospi Lurdskoj na milosti, koju se udostojala prikazati mojoj nejakoj kćeri.... Obećao sam, da ću do posljednjega daha svoga života biti vjeran svome Bogu i da ni za čas ne ću oklijevati da prolijem svoju krv za čast i obranu svoje veličajne Vjere, koja će odsele biti jedino moje blago i bogatstvo!

Usrećen zdravljem, koje mi je moja mila Margarita u tili čas zadobila u Lurdu, ne ću nikad prestati vapiti: *Slava moćnoj Djevici Lurdskoj, tješiteljici i pomoćnici bolesnikâ i nevoljnika!*

Izvolite primiti, moj prečasni Oče, izražaj najdubljega moga počitanja

Julije Vandenabel,
otac Margaritin.

ODSIJECI!!!

Sjećam se, da mi je za moga putovanja u Lurd neki misijonar pripovijedao slijedeći dogagjaj, koji ću ispripovjediti ovdje našim vrlim čitaocima, jer znam, da će i njih kao i mene uvelike zanimati.

„Jedne večeri, čiju mi uspomenu ništa ne će izbrisati iz duše — pripovijedao mi taj misijonar — sakupih svoje stado u jednoj šumici. Ja sjedoh na deblo i dok sam tako sjedeći pripovijedao okolo stojećima o ljepoti sv. Vjere, o dragocjenosti kreposti, o zaslugama, koje se stiču za vječnost, kada se strpljivo podnašaju križevi i razne nevolje, koje nas stižu...., nekoji od mojih slušatelja nešto razdragani ljepotom prirode, a nešto da udovolje svojim osjećajima, počeše mi pripovijedati o svojim žrtvama i patnjama, koje su taj dan za ljubav Božju pretrpjeli. To je na mene vrlo djelovalo te im rekoh:

— Moja djeco, ljubite li vi od srca dobroga Boga?

— Jest, oče, mi ga puno ljubimo.,.. više nego li svoga oca, svoju majku, svoje ovčice, svoje kravice i uopće više nego li išta od onoga, što mi posjedujemo...

— Ali žašto vi ljubite Boga toliko?

— Zato, jer je On nas ljubio i to mnogo više i usrdnije nego li mi Njega...

— A da bi koji Turčin došao med vas te vam rekao: „Ili se odrecite svoje Vjere ili ću vas poslati u progonstvo i u tamnicu!“ — što biste vi na ove prijetnje?...

— Ti bi samo, oče, bio tako dobar te nam dao po jednu medaljicu, a tad bi mi stoput, a ne samo jedanput otišli u progonstvo.

— A kad bi vam on zaprijetio, da će vam odsjeći glavu, ako se ne odreknete Vjere?...

Na ovaj moj upit nitko ne odgovori, već nastade stanka.

— Ali da, što biste vi učinili, kad bi on rekao: „Ili se odrecite svoje Vjere ili ću Vam odsjeći glavu“, što biste tada vi?

— Tada svi prisutni jednoglasno odgovoriše: „Mi bismo mu rekli: Evo naših glava, odsijeci ih! slobodno ih odsijeci!“

Eto kakvih ima katolika u crnoj Africi!... A kod nas? Kod nas se nekoji boje i najmanju sitnicu podnijeti za svoju Vjeru, a ipak vele, da su katolici! Takovi se moraju bojati, da na sudnjem danu ne čuju onu oštru iz ustiju vječnoga Suca: „Jer ste se vi mene stidjeli pred ljudima, niti ja vas ne ću da priznam pred ocem svojim nebeskim...“

DUŽNICIMA!

Više manje svi se listove tuže, da ne mogu od znatnoga broja svojih čitatelja utjerati pretplate. Na žalost i **Naša Gospa Lurdska** broji med svojim čitateljima lijepi broj onih, koji je vrlo rado čitaju i primaju, a ipak nijesu voljni udovoljiti svojoj dužnosti te isplatiti pretplatu.

Takove najusrdnije molimo, da svojoj dužnosti udovolje, što će tim lakše moći učiniti budući da se ovdje ne radi o ne znam kako visokoj svoti, nego o *jednoj jedinoj kruni*. Inače ćemo biti prisiljeni da takovima obustavimo šiljanje glasnika, za čiji tisak mi moramo **svaki mjesec redovito** izdati znatnu svotu.

Maknite se, dragi čitatelji, dužnici i udovoljite svojoj dužnosti!...

Drugo Hrvatsko hodočašće u Lurd.

Ova smo posljednja dva mjeseca primili krasan broj zahvalnica sa strane učesnikâ I. hrv. hodočašća i takogjer mnoštvo listova, kojima nas najusrdnije mole, da se drugo hrvatsko hodočašće bezodvlačno i sigurno povede.

Mi smo glede toga govorili sa raznim uvaženim ličnostima, koje su nam upravo jednoglasno izrazile želju, da slijedeće godine ponovno krene hodočašće iz Hrvatske put divnog Marijina Lurda.

Tako nam je pred nekoliko dana jedan zastupnik iz Dalmacije rekao: »*Prvo je hodočašće sjajno uspjelo, kako sam se ja imao prilike osvjedočiti više puta razgovarajući se sa osobama, koje su u njemu učestvovale. Ni za čas dakle ne oklijevajte oko pripremâ za II. narodno hodočašće, koje će sigurno u svakome pogledu nadvisiti prvo. Led je jedanput probiven, što bi dakle oklijevali!*...«

Mi smo se već bili i sami odlučili za II. hodočašće, jer nam je vrlo dobro poznato, da ništa na svijetu tako ne privlači kršćansko srce, kao baš *domaja Neokaljane*, kao *novovijeki Jeruzalem*, kao ona mila Špilja, u kojoj je Presveta Djevica izgovorila one veličajne riječi: »*Ja sam Bezgrješno Začeće!*«

Sad već nitko ne može sumnjati, hoće li se ili ne će slijedeće godine povesti hodočašće, jer

je to pitanje riješeno. Radi se samo o tome, da svi — osobito *Časno naše Svećenstvo* na vrijeme javi narodu, e da se odazove u što ljepšem broju.

Svi pak oni, koji misle hodočastiti, neka svom dušom porade, e da Hrvati g. 1909 u najpotpunijoj mjeri udovolje želji i molbi One, koja je izričito rekla:

„Hoću, da mi ovdje dolazi narod u procesiji!“

Cijena će po prilici ostati **ista,** *premda će* **program** *biti mnogo ljepši, udobniji, bogatiji, nego li je bio ove godine; a to je sve učinjeno u nadi, da će se odazvati* **veći broj** *učesnikâ, nego li ove godine. Već unaprijed upozorujemo, da se ne će čekati do posljednjega časa za upisivanje, kao što se ove godine učinilo, već će se ovo zaključiti bar 15 dana prije odlaska, a tad se* **nitko** *ne će više primati. — Toliko na znanje onima, koji znaju čekati posljednji čas, da se na vrijeme odluče i tim nas od velikih neprilika izbave.*

Petgodišnji dječarac.

Pred nekoliko sam vremena čitao u jednome časopisu slijedeću crticu, koja će sigurno pobuditi kod više od jednoga čitatelja ne malo zanimanje. Radi se o zanimljivoj zgodi iz života *časnoga Eimarda*, koju donosim točno, kako sam je čitao.

Još sasvim malena nosila ga je njegova majka u crkvu, da pozdravi Isusa u presv. Sakramentu i da ga prikaže Isusu. Njegovo je srce brzo osjetilo čare sv. Hostije. Sâm bi prosio, da ga povedu u crkvu. Kad je malko ponarastao, znao bi se često tamo odšuljati, pa kad ga ne bi bilo kod kuće, za stalno bi ga našli u crkvi pred Svetotajstvom.

Jednoga su ga dana ipak dugo tražili; nestalo ga je bilo iz očinske kuće. Njegova sestra bjež brže bolje u crkvu, ali ne

nagje nikoga. Maleni je dječarac bio megjutim tamo, a da ga niko nije vidio. Isus ga je velikom silom privlačio k sebi! On je znao vrlo dobro, da se za onim pozlaćenim vrataščima, u onoj malahnoj kućici, nalazi dragi njegov Isus posvema sâm! Budući da u crkvi nije bilo ni žive duše, pogje u svetište, približi se k oltaru. Htjelo se ljubezno dijete sasvim primaknuti Božanskome Učitelju, doći u neposrednu blizinu tabernacula (svetohraništa). Ali samo kako? Pogleda unaokolo i opazi podnožak, što je služio, da se izloži pokaznica. Dijete se uspne i evo ga sasvim u blizini presv. Sakramenta. Naslonilo je svoju glavicu na svetohranište, kao što je negda činio sv. Toma Akvinski i govorilo Isusu prikazujući mu čuvstva i osjećaje svoga djetinskoga štovanja i ljubavi.

Tako naslonjeno i šaptajući svome Spasitelju ostade nevino dijete dugo vremena. Napokon ga nagje njegova sestra.

— Što radiš tu? pita ga ona.

— Molim se — odgovori dječarac. Ja sam ovdje sasvim blizu Isusa i ja ga slušam... Pobožne slike često ga predstavljaju u ovome položaju, a da se nigda nije znalo, da je to upravo časni O. Eimard.

Bilo mu je onda istom pet godina!

SADRŽAJ.

SADRŽAJ I. GODINE (1908)

— Glasnika —

„NAŠA GOSPA LURDSKA"

PJESME.

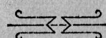
ČLANCI.

RAZNO.

DOPISI.

lović, I. Tus, Fr. Lučić, F. Skopinić, M. Višić, I. Jadrošić, P. Salvien, D. Salvien, A. Sokolić, O. L. Donelli, M. Kranjc, F. Svigelj, M. Peršić, A. Matiček, A. Mitrović, Obitelj Kostenac, Obitelj Mojcan, H. Poić, Obitelj Vagner, Obitelj Halas, F. Rudik, Obitelj Bernšić, Obitelj Dugerniček, M. Vldošević, J. Cetina, F. Prpssen, Obitelj Grle, Obitelj ml. Nikole Martinis, Vinko Krstulović, Marietta Dubravčić.

Pavošević Osiek 4 krune, Obitelj Šintić 3 k., Fr. Pazman 6 k., A. i Ana Živčič 8 k., T. Londić 3 kr., Stj. Leledina 4 k., D. P. Car 6. k., J. Milković 5 k., M. Škender 5 k.. K. Fuks 4 k., A. Pleniković 4 k., D. Janje 2 k., J. Srubić 3 k., F. i B. Rožić 4 k., J. Francer 3 k., J. Peržić 4 k., A. Mavrinac 1, k., L. T. i V. Panijan 6 k., M. Piršić 1 k., Fr. Kuretić 3 k., M. Binički 6 k., D. M. Tabain 10 k., T. Mataja 7 k., J. Grbac sakupila 6 k., Iv. Bonifačić 5 k., M. Ridzovna sakupila 7 k.

Ovi darovaše po 2 krune: M. Simunović, L. Simunović T. Simunović, N. Eterović, M. Perić, F. Perić, F. Vitanović, M. M. Žvelc, M. Belčić, F. Debevc, M. Fujan, Obitelj, Radoslavić, F. Mučinić, M. Mikuličić, E. Kršul, Stj. Babić, N. Grgić, A. Jagatić, K. Tupčija, K. Marijan, Stj. Matiević, Sestre milosrdnice Livno, A Subotinčić. M. Dolniča, L. Burga, M. Jerala, M. Hačevar, Fr. Grajzar, J. Blažić. M. Kozel, M. Rosirnik, M. Traven. I. Skok, A. Zembjak, J. Prevuri, Obitelj Žuljević, Obitelj Potočića, I. Varga, K. Solter, A. Šreder, A. i Klara Kovačević, A. Kulčar, † I. i A. Saer, Eva Brezovac, R. Bošnjak, A Bogdanić, P. Gregorović, R. Strišković, S. Hudi, M. Zemunić, I. Vurović, T. Brunić, A. Malinarec, J. Spinečić, a Pasavtá, A. i K. Petriš, A. Mihelić, M. i U. Siršić, M. Ruhek, J. Balabarić, J. Prevarič, F. Vitanović, M. Klarić, J. Klarić, F. Kezrle, J. Mihelcić, J. Klarić, L. Tanian, F. Tanian, M. i U. Sirčić, P. Tanian, A Toman,

Slijedeći iz Valuna: I. Vidić, A. Vidić, F. Krivičić, D. Benvin, M. Benvin, M. Vidić, A. Vidić, D. Krivičić, M. Broxović, D. Krivičić‘ D. Dlačić, M. Kamalić, M. Krivičić. Fr. Vidić, M. Krivičić, A. Ardas, D. Ardas, M. Dlačić, A. Damijanjević, F. Kamalić, D. i L. Krivičić, D. Galović, F. Galović, M. Galović, Pet osoba po 1 kr.

Velecijenjena Gospogja **Eleonora Kopajtić** sakupila u **Bakru 50 kr.**

Svim vrlim dobročiniteljima, koji me tako veledušno potpomažu e da hram mile Gospe podigne što prije svoje lijepo čelo, izričem najljepšu hvalu.

O. Bernardin Škrivanić
Provincijal Kapucinâ,

Dunav Rendić

umjetni slikar,

❊ ❊ ❊ **ZAGREB** ❊ ❊ ❊

Prilaz, br. 18. **Prilaz, br. 18.**

Sin glasovitoga umjetnika u kiparstvu.

Preporučuje se slavnomu općinstvu i župnicima za dekorativne radnje, a osobito za slikanje u crkvama.

Cijene umjerene.

„IL QUARNERO."

Tako se zove tjednik, koga uregjuje sâm urednik **„Naše Gospe Lurdske"** i to radi vanrednih prilika, koje vladaju na Rijeci, izlazi u dva jezika: **hrvatski i talijanski.**

List će izvrsno doći katolicima rastrtim po Istri, Dalmaciji, Kvarnerskim i Dalmatinskim otocima. — Svaki broj toga lista resi krasno *Propelo*, koji je obilježje skroz kat. načela, koja naš Urednik javno i otvoreno u njemu ispovijeda.

Stoji na godinu samo 5 kr. — svima onima, koji bi bili voljni na svoju atresu primati bar 10—15 komadi Uredničtvo bi popustilo nešto.

Pretplatu i rukopise treba slavati na:
Oca Bernardina Skrivanića, Provincijala - **Rijeka.**

Euharistički Glasnik.

Počeo je izlaziti «**Euharistički Glasnik**», mjesečni ilustrirani časopis pobožnoga družtva svagdanjega, općeg i vječnoga klanjanja, namijenjen proširenju bogoljubnosti prema Isusu u Presv. Sakramentu. Izlazi svake 3. nedjelje u mjesecu. Izašao je već drugi broj kojemu je sadržaj: Blagoslov stožernika, Mrtvi dan, Svetotajsvenom Isusu, Svetotajstveni Isus i naš Lurd itd. — Mi ovaj mladi listić vrlo rado preporučujemo svim ljubiteljima otajstvenoga Isusa. — Stoji na god. 1 kr. a naručuje se kod **M. P. Oca Hugolina Didona, franjevca, - ZADAR.**

Prva parna tvornica svijeća

JOSIPA JAGODNIKA

odlikovana zlatnom kolajnom.

SKLADIŠTE:
RIJEKA. Via Riva br. 5. Telefon 697.

TVORNICA:
SUŠAK, vlastita kuća, blizu Piramide. Telefon 696.

Čast mi je preporučiti napose velečasnomu svećenstvu a i ostalom p. n. občinstvu u opće moje proizvode svijeća, duplira, i cerina u svakoj veličini, kao i uskrsne svijeće izragjene u basreliefu, bojadisane, sve od čistog garantiranog pčelinjeg voska, koji ja sam pobjeljujem, i to prve, druge i treće vrsti.

Osim toga imam uvijek u skladištu po izbor stearin-svijeća svake vrsti cijegjenoga meda i u saću, po izbor tamijana, stjenja, Gersheim itd. itd. uz najpovoljnije cijene, koje se ne boje utakmice.

Kupujem žuti vosak, stari vosak i otpatke od voska u svakoj količini.

U nadi da ću biti kao i dosele počašćen brojnim narudžbama, bilježim se sa osobitim počitanjem

JOSIP JAGODNIK.

ZAHVALNICE.

Milosrdnice iz B. pišu nam: Radi neistinitog podvaljivanja jedna nam veoma sklona odlična obitelj, koja je svoju djecu slala u našu školu, javi, da svoje djece više ne će dati u našu školu, nego da će ih slati svjetovnim učiteljinima. To nas je jako potreslo, jer bi tim ugled naše škole veoma trpio. U toj stisci i skrbi, da ne potamni naš dobar glas i ugled kod odličnih obitelji, utekosmo se devetnicom Majci Mariji i obećasmo zahvaliti se u glasniku «*N. G. L.*»

I gle naša je molba bila potpuno uslišana, na čemu se od srca zahvaljujemo Gospi Lurdskoj!

Marija Kovačević iz Viljeva (Slavonija) srdačno zahvaljuje Majci Božjoj Lurdskoj na milosti, koju je iza obaljene devetnice i iza kako se služila Lurdskom vodom primila od prečiste Djevice, te sad sva vesela kliče: «*Zdravo Marijo, zdravlje moje!*»

Jula Barjaktarić iz Viljeva, takogjer zahvaljuje Majci Mariji, da je ozdravila od «lišaja»; gdje joj nikakva druga pomoć nije pomogla, tu je pomogla sv. Voda Lurdska, kojom je lišaj namazala i na jedanput ga nestalo.

Stjepan Balić iz Podgajca svim srcem izriče slavu i hvalu Gospi Lurdskoj na milosti, da je njegova mala kćerka ozdravila od bolesti očij izaj obavljene devetnice iz **Vjenčica** i za kako je rabio Lurdsku Vodu.

Vilim Kod . . . iz Zagreba piše: «Zahvaljujem od srca Gospi Lurdskoj, jer mi je iza obavljene Devetnice nestalo rane, kojoj razni lijekovi i dapače sama operacija nije pomogla.

Ivan Serdar iz Kaštela, neumorni apoštol «lijepe Gospe» kliče najvećim oduševljenjem «Slava i čast premilostivoj Djevici na mngim milostima, koje sam Njenim zagovorom postigao!»

Budimo ustrajni ! . . . .

Ovim brojem završujemo *prvo* godište našega opstanka.

Uspjeh je prvoga godišta — zašto da toga javno ne priznamo — bio upravo sjajan, na čemu na prvome mjestu zahvaljujemo najtoplije, najsrdačnije i najljepše dragoj našoj Gospi Lurdskoj, koja je s nebeskih visina blagoslivljala naš trud i nastojanja, a zatim izričemo najiskreniju hvalu našim revnim i požrtvovnim povjerenicima.

Vama se vrli i plemeniti trudbenici i štovatelji Marijini obraćamo sa žarkom molbom, da nam i kroz g. **1909** ostanete vjerni, ustrajni, neumorni, kakovima ste se pokazali kroz godinu 1908...

Trajanje kojemu drago djela jest najbolji i najsjajniji dokaz njegove jakosti i njegova života !.... Tako je i Bog podigao usred svijeta spomenik — Crkvu Katoličku — koja preživljuje sva kraljestva i sve ustanove.

Koliko je poduzeća propalo jedino s toga, jer oni, koji su ih pokrenuli, smalaksali su i prestali da samoprijegorno, požrtvovno i odlučno nastave svoj rad.... Takovo djelovanje naliči na one dječake, koji **na početku** trču i lete prema svome cilju, ali se najedanput, iza par časaka zaustave i ne mare da dogju do svoga cilja. . . Mi smo čvrsto uvjereni, da se takova šta zagovorom drage naše Gospe ne će nipošto dogoditi... Naši povjerenici ne samo da će svojski uznastojati *e da uzdrže stari broj pretplatnika*, nego će takogjer čvrsto poraditi e da ih *po mogućnosti umnože....*

Svi složno, bratski, jednodušno poradimo e da čitava naša lijepa Domovina uzljubi milu Gospu Lurdsku i upozna veličajna čudesa... Ne bojmo se, braćo, prigovora i predbacivanja sa strane neprijatelja svete Crkve i Krista Spasitelja našega !... Nego naprotiv, što nas oni budu većma odvraćali od rada tim mi većom ljubavi, jačim marom, toplijim žarom i odlučnijim samoprijegorom, prionimo oko širenja dobre štampe uz našu lijepu lozinku :

Za Mariju nikada dosta !